

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. III. Quòd oratione magis adeptus sit scientiam quàm studio & labore,
& quòd præcipuus fuerit inter deuotiores fratres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

to Magistro Iordane, Prædicatoris collegio est hinc sociatus in Agrippina Colonia, vbi paulò antè Prædicatorum Ordinis Fratres ecclesiam sanctæ Crucis cum Hospitali & cappella sanctæ Mariæ Magdalænæ ad inhabitandum à reuerendissimo Domino Archiepiscopo Domino Engelberto Primo gratio- sè susceperant, anno videlicet Domini M. CC. XXI. post secundum Capitulum Bononiæ per beatum Dominicum celebratum.

CAPVT III.

Quòd oratione magis adeptus sit scientiam quàm studio & labore, & quòd præcipuus fuerit inter deuotiores Fratres.

ALBERTVS igitur, vt infrà clariùs patebit, per visum ad studium & Religionis amorem à gloriolâ Virgine Mariæ animatus, feruentissimè studens, puritati mentis litterisq; non segniter operam dabat. Erat enim modus ipsius primò oratione & deuotione mentem

ad alta diuinorum sustollere, vt scientiam illam quæ mirabilis est & confortata, ad quam non poterat humanus intellectus pertingere naturaliter, gratia cooperante deuotionis posset inuenire efficaciter. Testabatur autem nonnumquam discipulis, ea sæpiùs oratione impetrasse, quæ aliàs labore & studio capere non valuit. Quare & in principio Summæ suæ, de mirabili scientia Dei ita dicit: *Oratione & deuotione plus acquiritur in diuinis scientiis quàm studio.* illud Sapientiæ dictum pro confirmatione inducens: *Optaui, & datus est mihi sensus; & inuocaui, & venit in me spiritus sapientiæ.* quasi diceret: Optaui deuotione, inuocaui autem assidua oratione: *diuina namque sapientia imprimitur nobis, nobis ascendentibus ad Deum & ad ipsam sapientiam, sicut cera ascendit ad sigillum, & non e conuersò.* hæc ille.

Sap. 7.

Tantus, vt ait Magister Humbertus, tunc feruor Fratrum in Ordine fuit, quòd nullus enarrare sufficiat: siquidem spiritus vitæ erat in rotis, cuius virtute animalia ibant & reuertebantur, & eleuabantur secundùm voluntatem

tem

tem spiritus dirigentis. Sed inter hos iste Albertus mirabiliter fulsit: vnde tres viri præclari vita & scientia, qui ipsum nouerant, fidele testimonium dant suis in scriptis. Humbertus inquit de ipso in Epistola, quòd maximè diuinam Scripturam & puritatem conscientiae amauerit, haberetque giganteos humeros ad quæuis onera Ordinis sustinenda; & his similia de ipso prosequens. Thomas autem Brabantinus in libro Apum ait de eodem Alberto, quòd non mirabile cuiquam videri debeat quòd supra hominem in scientia profecit, qui tam perfectus in virtutibus fuit. Vlricus autem in Summa de Alberto ait: *Adeò diuinus fuit Albertus, ut congruè nostro tempore stupor & miraculum dici possit.* Ecce testimonia credibilia nimis ab ipsis prolata, qui vitam viri familiariter nouerant: Humbertus enim Magister Ordinis tamquam Superior; alij verò duo Fratres, vti discipuli.